

Sygn. akt II C 307/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Maria Sztekier- Łabuszewska

Protokolant: aplikant sędziowski Alicja Cymańska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) SA z siedzibą w Ł.

o zapłatę

1. umarza postępowanie co do kwoty 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy) złotych wobec cofnięcia powództwa;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 70.000 zł (siedemdziesiąt tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od kwoty 120.000 zł (sto dwadzieścia tysięcy złotych) od dnia wytoczenia powództwa, tj. od dnia 01.07.2009 roku do dnia 11.09.2009 roku oraz od kwoty 70.000 zł (siedemdziesiąt tysięcy złotych) za okres od 12.09.2009 roku do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 39.200 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia, opieki i pobytu w ośrodku opiekuńczo – leczniczym od dnia 1 marca 2011 roku do dnia 08 października 2014 roku;
4. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
5. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.537 zł (dwa tysiące pięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
6. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego dla Warszawy Pragi w Warszawie kwotę 5.522 zł (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia dwa złote) tytułem części wpisu od pozwu oraz kwotę 369,67 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć 67/100 złotych)) tytułem zwrotu części poniesionych wydatków;
7. nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego dla Warszawy Pragi w Warszawie kwotę 2.366 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu części wpisu od pozwu oraz kwotę 158,43 zł (sto pięćdziesiąt osiem złotych 43/100) tytułem zwrotu części poniesionych wydatków;

Sygn. akt 307/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 lipca 2009 r. powódka A. J. (1), za pośrednictwem pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. kwoty 120 000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 25 000 zł tytułem sumy potrzebnej na koszty leczenia, z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia wymagalności, tj. 30 dnia od złożenia powództwa – od 1 sierpnia 2009 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa powódka wskazała, że w dniu 30 kwietnia 2009 roku w W. doszło do zdarzenia, w którym to powódka została najechana przez prowadzącego pojazd dostawczy marki M. o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca wypadku zawarł umowę ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł., zgodnie z polisą ubezpieczeniową nr (...). Nastęstwem wypadku było doznanie przez powódkę ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zagrażające jej życiu. Do najpoważniejszych urazów powypadkowych, które dotknęły powódkę były przede wszystkim złamanie lewego uda, skutkujące zabiegiem operacyjnym, złamanie sześciu żeber po lewej stronie klatki piersiowej, uszkodzenie płuca, tzw. odma płucna, oskalpowanie skóry na przedramieniu lewym, wymagające przeszczepu skóry, potłuczenia twarzy i wybite zębów, zniszczenie protezy. W czasie złożenia pozwu powódka przebywała w Szpitalu (...) przy ul. (...) w W. na Oddziale Chirurgii Urazowej i nie był znany termin jej wyjścia z placówki, wobec czego powódka wniosła o wyłożenie środków, które sfinansują jej bieżące leczenie w kwocie 25 000 zł (pozew, k. 2-4).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o zawieszenie przedmiotowego postępowania z uwagi na to, iż trwało postępowanie przygotowawcze prowadzone przez Prokuraturę Rejonową dla Warszawy Pragi – Południe, pod sygn. akt 2 DS. 484/09. Ponadto pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności, w przypadku stwierdzenia winy ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. Pozwany wskazał także, iż w sprawie zdarzenia nie wydał żadnej decyzji. W przypadku nieuwzględnienia przez Sąd wniosku pozwanego o zawieszenie postępowania pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska procesowego pozwany kwestionował, iż powództwo jest niezasadne co do wysokości przedmiotu sporu. Pozwany podniósł, iż poszkodowana jest osobą starszą i z uwagi na swój wiek wymagała pomocy osób trzecich. Także wskazał, iż osoby w podeszłym wieku mają trudności z poruszaniem się i wykonywaniem podstawowych czynności. Wobec tego, pozwany wywodzi, iż w przypadku nie wystąpienia zdarzenia z dnia 30 kwietnia 2009 r. A. J. (1) wymagałaby opieki osób trzecich. Pozwany nie negował jednakże faktu, iż na skutek wypadku powódka doznała krzywdy fizycznej i urazów, jednak jego odpowiedzialność została wyczerpana w chwili zapłaty kwoty 50 000 zł. Pozwany wskazał, iż przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia obowiązuje zasada umiarkowania wyrażająca się w uwzględnieniu wszystkich okoliczności oraz skutków zdarzenia, jakim jest kalectwo i trwałe uszczerbek na zdrowiu (odpowiedź na pozew, k. 100-102; pismo pozwanego, k. 263-267).

Pismem procesowym z dnia 27 września 2011 roku (data prezentaty) pełnomocnik powódki wskazał, iż w dniu 9 września 2011 roku powódka zmarła (pismo, k. 273; kserokopia katu zgonu, k. 274).

Postanowieniem z dnia 4 października 2011 r. tut. Sąd zawiesił postępowanie w przedmiotowej sprawie (postanowienie, k. 275-276).

Wnioskiem z dnia 9 lutego 2015 r. pełnomocnik spadkobiercy powódki A. J. (1), wniósł o podjęcie zawieszonych postępowania, wskazując, że spadek po A. J. (1) nabyła w całości K. S. (wniosek, k. 283; kserokopia postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po A. J. (1), k. 284).

Postanowieniem z dnia 9 marca 2015 roku podjęto zawieszone postępowanie z udziałem spadkobierczyni powódki (postanowienie, k. 289).

Ostatecznie powódka pismem z dnia 10 maja 2011 roku wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez spadkodawcę A. J. (1) krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 120 000 zł od dnia wytoczenia powództwa to jest od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 11 września 2009 r.,
- od kwoty 70 000 zł za okres od dnia 12 września 2009 r. do dnia modyfikacji roszczenia o zadośćuczynienie dokonanej w piśmie procesowym z dnia 10 maja 2011 r.,
- od kwoty 100 000 zł za okres od dnia modyfikacji roszczenia o zadośćuczynienie zgodnie z pismem procesowym z dnia 10 maja 2011 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o zasądzenie za okres od dnia wytoczenia powództwa do śmierci A. kwoty po 1520 zł za każdy miesiąc płatnej do 3 dnia kolejnego miesiąca tytułem wymagalnej renty w związku ze zwiększeniem się potrzeb A. J. (1) po wypadku, wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi za okres opóźnienia w płatności poszczególnych wymagalnych miesięcznych kwot należnych tytułem renty, ewentualnie zasądzenie kwoty 39 520 zł tytułem naprawienia szkody tj. zwrotu poniesionych kosztów leczenia, opieki pielęgnacyjnej i pobytu w ośrodku leczniczo – opiekuńczym do śmierci A. J. (1), wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 1 września 2011 r. do dnia zapłaty, jak również zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 7 200 zł (pismo procesowe pełnomocnika powódki, k. 308-313).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 kwietnia 2009 r. powódka A. J. (1) uległa wypadkowi, na skutek potrącenia na chodniku przy skrzyżowaniu ulic (...) przez cofający samochód dostawczy marki M. o numerze rejestracyjnym (...).

(okoliczność bezsporna pomiędzy stronami).

Następstwem zdarzenia z dnia 30 kwietnia 2009 r. był szereg poważnych zagrażających życiu powódki dolegliwości fizycznych, m. in. uraz głowy z uszkodzeniami twarzoczaszki, rany na ciele, uszkodzenie tkanek miękkich kończyny, złamania żeber, złamania trzonu uda lewego, rany podudzia prawego. W konsekwencji powyżej wskazanych dolegliwości, stopień niepełnosprawności wywołanej urazem określono na 90%. Powódka przed wypadkiem była zdolna do samodzielnego poruszania się. Po zdarzeniu, nawet na skutek intensywnego leczenia, ratującego życie powódki, nie wróciła ona do samodzielności. U powódki zdiagnozowano liczne następstwa powypadkowe w postaci zaników mięśniowych, ograniczenia ruchomości stawów utrudniających rehabilitację. Powódka po urazach spowodowanych wypadkiem nie miała szans na odzyskanie samodzielności. Wymaga ciągłej, całodobowej opieki w zakresie zarówno opieki medycznej jak i pielęgnacyjnej. Powódka przebywała nieustannie w pozycji leżącej, nie siadała. Lekarze stwierdzili, iż rehabilitacja powódki jest zbędna. Powódka przede wszystkim wymagała pielęgnacji, aby nie dopuścić do powstania rozległych odleżyn ciała. Koszty leczenia powódki sprowadzały się do kosztów opatrunków hydrożelowych na odleżyny, koszt bielizny, pieluchomajtek, materaca przeciwoleżynowego, opiekunki bądź pielęgniarki, która dokonywałaby na rzecz powódki czynności pielęgnacyjnych.

Decyzją z dnia 27 października 2009 r. nr (...) wydaną przez Prezydenta miasta (...) W. powódka została skierowana do Zakładu Opiekuńczo – Leczniczego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z siedzibą w W., przy ulicy (...) na pobyt stały.

(Dowód: dokumentacja medyczna, historia choroby A. J. (1) pochodząca ze Szpitala (...), Oddział Chirurgii Urazowo – Ortopedycznej, k. 35-97; pisemna opinia biegłego specjalisty ortopedy i traumatologa, k. 202-205; uzupełniająca ustna opinia biegłego G. S., k. 248-249; decyzja nr (...), k. 198; opłaty na rzecz Zakładu Opiekuńczo – Leczniczego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W., k.196-197).

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. w dniu 11 września 2009 r. podjęła decyzję o przyznaniu na rzecz A. J. (1) wypłaty odszkodowania w kwocie 50 000 zł.

(Dowód: decyzja, k. 128).

W dniu 9 września 2011 r. A. J. (1) urodzona w dniu (...) zmarła.

(Dowód: kserokopia odpisu skróconego aktu zgonu, k. 274).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych dowodów, którym Sąd dał wiarę.

Dokonując analizy wiarygodności i mocy zebranych w sprawie dowodów, Sąd miał na uwadze przede wszystkim to, że okoliczności stanu faktycznego (wypadek z dnia 30 kwietnia 2009 r.) były pomiędzy stronami bezsporne.

Jako wiarygodne zostały ocenione dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron pod względem ich prawdziwości i autentyczności, a w wypadku kserokopii – co do ich zgodności z oryginałem. Sąd również nie znalazł podstaw do ich podważenia ze wskazanych wyżej względów.

Sąd dał wiarę również zeznaniom świadka M. G. (opiekunka powódki A. J. (1)) (k. 158-160 akt), słuchanej na okoliczność wpływu wypadku na stan zdrowia powódki i kosztów leczenia.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiła również opinia biegłego sądowego. Sąd pozytywnie zweryfikował opinię pisemną sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii (k. 202-205 akt) potwierdzoną i uzupełnioną ustanie na rozprawie z dnia 27 kwietnia 2011 r. (k. 247-249 akt), albowiem była ona logiczna, zaś wnioski będące wynikiem analizy biegłego co do następstw wypadku z dnia 30 kwietnia 2009 r., okazały się kluczowe dla oceny zasadności pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powódka dochodziła wypłaty od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. zadośćuczynienia w związku ze szkodą powstałą na skutek wypadku z dnia 30 kwietnia 2009 r., któremu uległa A. J. (1). Sprawcą wypadku był kierujący pojazdem, który był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ostatecznie powódka dochodzi od pozwanego zapłaty kwoty 100 000 zł tytułem odszkodowania ponad zapłaconą kwotę 50 000 zł oraz kwoty 39 520 zł tytułem naprawienia szkody, tj. zwrotu poniesionych kosztów leczenia, opieki pielęgniarstwa i pobytu w ośrodku leczniczo - opiekuńczym. Roszczenie powódka K. S. wywodzi z faktu śmierci A. J. (1) na podstawie art. 445 § 3 k.c.

Bezspornym faktem w niniejszej sprawie jest śmierć A. J. (1), która nastąpiła w dniu 9 września 2011 r. Zgodnie z art. 445 § 3 k.c., roszczenie o zadośćuczynienie przechodzi na spadkobierców tylko wtedy, gdy zostało uznane na piśmie albo gdy powództwo zostało wytoczone za życia poszkodowanego. W przedmiotowej sprawie powództwo zostało wytoczone za życia A. J. (1). Wskazać tym miejscu należy, że wytoczenie powództwa za życia poszkodowanego, zachodzi, jeżeli zmarły zażądał kompensaty krzywdy w sposób odpowiadający przesłankom procesowym dla skutecznego złożenia pozwu. Jednak spadkobierca zmarłego, który wystąpił z powództwem o zadośćuczynienie za krzywdę, nie może po jego śmierci rozszerzyć roszczenia, a sąd nie może orzec ponad żądanie zgłoszone przez zmarłego (por. wyrok SN z dnia 14 kwietnia 2005 r., II CK 603/04, LEX nr 327927).

Analizując żądanie pozwu należy podkreślić, że bezsporna w niniejszej sprawie pozostaje okoliczność, że pozwanego w chwili zdarzenia łączyła z ubezpieczonym sprawcą wypadku, ważna umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. W ramach ubezpieczenia ochroną ubezpieczeniową objęte były m.in. takie zdarzenia jak spowodowanie szkody prowadzeniem pojazdu mechanicznego. Na marginesie wskazać należy, że zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić

określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie zaś do § 2 pkt 1 powołanego artykułu odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikająca z umowy ubezpieczenia majątkowego wyraża się w obowiązku spełnienia świadczenia polegającego na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku przewidzianego w umowie wypadku. Powyższe regulacje wskazują na istotę umowy ubezpieczenia, a także obowiązki stron tej umowy (ubezpieczyciela i ubezpieczającego). Powstanie odpowiedzialności ubezpieczyciela uzależnione jest zatem od wystąpienia przewidzianego umową wypadku, a także od powstania wskutek tego wypadku szkody.

Pozwany co do zasady nie kwestionował swojej odpowiedzialności, wskazywał jedynie że wysokość dochodzonej pozewem kwoty zadośćuczynienia jest zawyżona, podkreślał także, iż wpłacił na rzecz powódki kwotę 50 000 zł w związku z krzywdą jaką doznała A. J. (1). Wobec powyższego powódka cofnęła powództwo co do tej kwoty. Mając na uwadze powyższe Sąd na zasadzie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Przechodząc do żądania powódki, Sąd uznał za zasadne przyznanie jej kwoty 70 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Sąd w swej decyzji kierował się charakterem szkody jaką została dotknięta A. J. (1), jak również wziął pod rozwagę opinię biegłego lekarza, który oszacował niepełnosprawność A. J. (1) na około 90 %. Sąd tym samym nie przychylił się do twierdzeń pozwanego w zakresie w jakim podniósł on, iż poszkodowana była osobą starszą, która z uwagi na swój wiek miała problemy z poruszaniem się i w związku z tym wymagała opieki i pomocy ze strony osób trzecich. Sąd uznał, po opinii biegłego, iż proces starzenia się poszkodowanej nie wpłynął znacznie na jej niepełnosprawność. Na uwagę zasługuje przede wszystkim fakt, iż lekarze zajmujący się poszkodowaną, jak również biegły wskazywali na istniejącą konieczność amputacji kończyn, które uległy poważnemu uszkodzeniu na skutek wypadku, co nie stanowi typowego objawu starzenia się. Ponadto wskazać należy, że Sąd ocenił sporządzoną przez biegłego opinię jako cechującą się wysokim profesjonalizmem. Biegły sporządził opinię przy wykorzystaniu specjalistycznej wiedzy z zakresu swojej specjalności i po przeprowadzeniu badania A. J. (1). Biegły opierał się także na konsultacjach z innymi lekarzami, którzy zajmowali się A. J. (1) po wypadku. Opinia jest jasna i fachowa, w przejrzysty sposób uzasadnia przedstawione w niej wnioski, nie zawiera jedynie oszacowania kosztów leczenia, z uwagi na to, iż w każdym przypadku oszacowanie tych kosztów może być trudne i uzależnione od określonych czynników. Biegły stwierdził brak możliwości powrotu A. J. (1) do sprawności ruchowej w stopniu umożliwiającym jej samodzielną egzystencję. Nie ulega zatem wątpliwości, że w związku z przeżytym wypadkiem poszkodowana poniosła krzywdę, ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból, brak sprawności ruchowej).

Biegły sądowy nie był w stanie określić wartości szkody, oszacowania kosztów niezbędnej opieki i kosztów przyszłego leczenia A. J. (1). Biegły wskazał natomiast, iż koszty te będą znaczne z uwagi na całkowitą niemalże niepełnosprawność fizyczną poszkodowanej. Strona powodowa wskazała w pismach procesowych wydatki związane z zakupem środków czystości, kosztów lekarstw, opatrunków, bielizny, czy pobytu w ośrodku leczniczo – opiekuńczym. Zgodnie z twierdzeniami powódki, koszty te oszacowano na 39.520 zł (k. 254-255 akt).

Zgodnie z art. 322 k.p.c. jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Ocena sądu nie jest zupełnie dowolna, lecz musi być dokonana na podstawie zasad rozumowania logicznego i całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego. Stąd też podzielić należy stanowisko judykatury, że decyzja sądu oparta na art. 322 - zarówno pozytywna, jak i negatywna - wymaga przedstawienia uzasadnienia nawiązującego do przesłanek zastosowania tego przepisu, ocenionych w powiązaniu z okolicznościami sprawy (wyrok SN z dnia 14 lutego 2007 r., II CSK 423/06, LEX nr 274145).

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż powódce K. S. należy się zwrot poniesionych kosztów leczenia, opieki i pobytu w ośrodku opiekuńczo – leczniczym w wysokości 39.200 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek co do zasądzonej kwoty 120 000 zł zostało zasądzone od daty złożenia pozwu, tj. od dnia 1 lipca 2009 roku (data prezentaty) do dnia, w którym pozwany zapłacił na rzecz powódki kwotę 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia, tj. do dnia 11 września 2009 r. Natomiast odsetki od kwoty 70 000 zł zostały zasądzone od dnia następnego (12 września 2009 r.) po dniu zapłaty przez pozwanego na rzecz powódki powyżej wskazanej kwoty. Sąd uznał, iż z tą datą pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowi art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W ocenie Sądu sam fakt, iż powódka wygrała proces co do zasady, gdyż jej powództwo o zapłatę zostało uwzględnione w znacznej części, nie może stanowić podstawy do obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu w całości.

Powódka, w 70 % wygrała sprawę i dlatego pozwany winien zwrócić powódce 70% poniesionych przez nią kosztów postępowania, na które składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł ustalone zgodnie ze stawkami wymienionymi w § 6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, tj. kwotę 3.600 zł. Pozwany powinien zwrócić powódce 70 % poniesionych kosztów tj. 2.520 zł (70 % x 3.600 zł), jak również całą opłatę skarbową od pełnomocnictwa, tj. 17 zł, co stanowi łącznie kwotę 2 537 zł.

Na nie uiszczone koszty sądowe w sprawie składają się opłata sądowa od pozwu w wysokości 7 888 zł, która to kwota została ustalona po ostatecznym zmodyfikowaniu pozwu (157 760 zł) oraz wynagrodzenie biegłego sądowego G. S. w kwocie 528,10 zł, zgodnie z postanowieniem wydanym w dniu 14 września 2010 r. (k. 206 akt).

Wobec powyższego Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5.522 zł tytułem części wpisu od pozwu (70%) oraz, a także kwotę 369,67 zł, stanowiącą 70% kosztów poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na pokrycie kosztów wynagrodzenia biegłego G. S. (postanowienie, k. 206).

Sąd nakazał także pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.366 zł tytułem części wpisu od pozwu (30%) oraz zobowiązał powódkę do zwrotu 30% kosztów poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na pokrycie kosztów wynagrodzenia biegłego, tj. 158,43 zł.

Zarządzenie: (...)